Paní Bertě Foersterové-Lautererové.

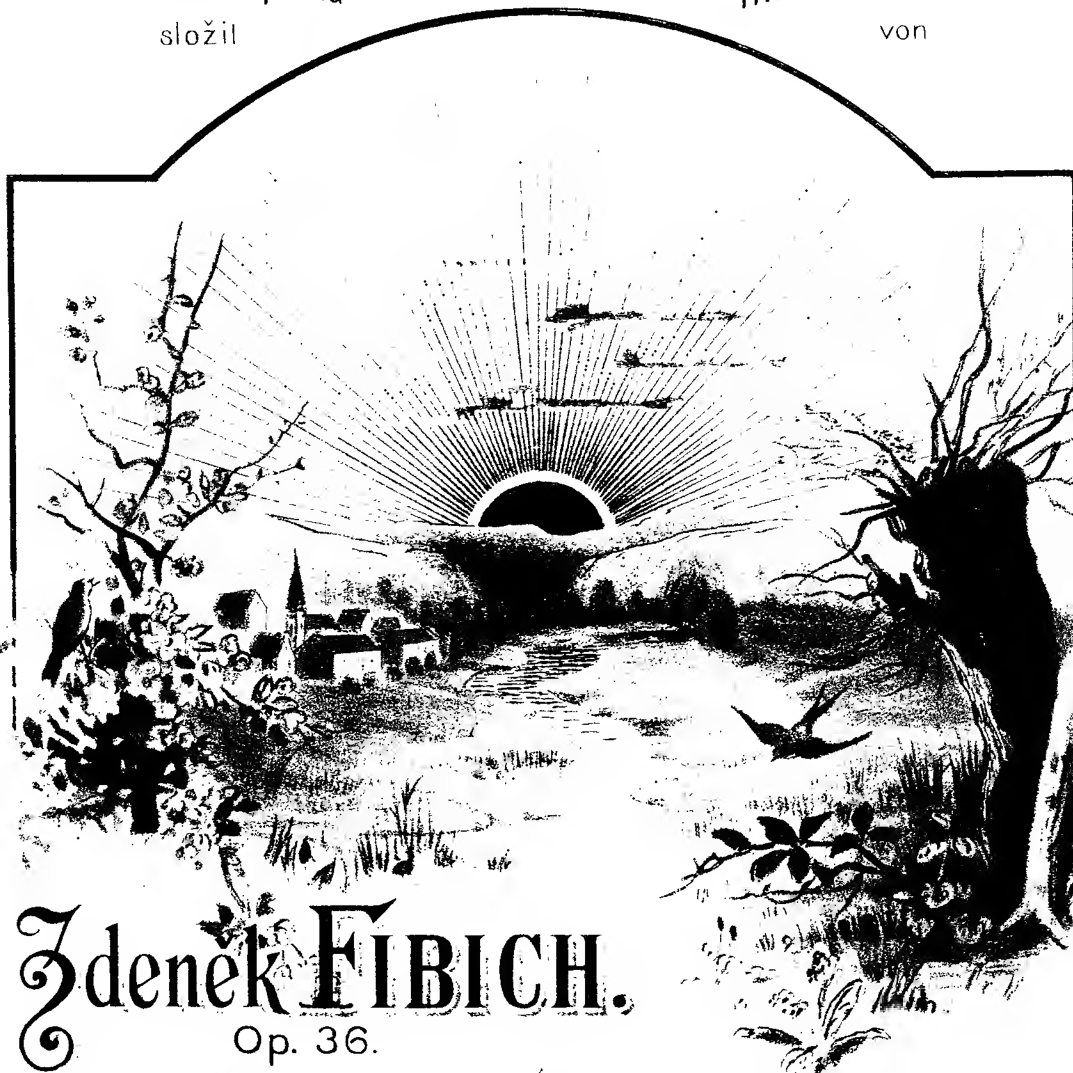
82110

Jarní paprsky. Frühlingsstrahlen.

PÍSNÍ (14) LIEDER

s průvodem piana mit Klavierbegleitung

složil von

Zdeněk FIBICH.

Op. 36.

V PRAZE, — PRAG.

vedle Národního divadla.

Nakladatel **FR. A. URBÁNEK**, Verleger.

První český závod hudební. Erstes böhmisches Musiksortiment.

Půjčovna hudebnin

Předtucha jara. Frühlingsahnung.

I.

Zd. Fibich. Op. 36.

Poco con moto.

To ne - ní je - ště ja - ro
Das ist noch nicht des Len - zes

Poco con moto.

p pp

Ped. * Ped. *

ce - lé, spíš je - ho tu - cha,
Fül - le, wohl nur sein Flü - stern,

3 3 3 3

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. Ped. *

na vr - bě po - hnu - la se stmě - lé sněť su - chá.
auf grau - er Weid wie reckt sichs stil - le und lü - stern!

pp

Ped.

Fr. A. Urbánek v Praze. U.770. Ryl a tiskl Engelmann & Mühlberg v Lipsku.

ppp

Ped. *

Cos ja - ko hu - dba vzdu - chem tá - hne
Es klingt wie sü - sse Me - lo - dei - en,

Ped. *

šum pta - čích kří - del, jak zpl - na když se
die rau - schend schwel - len, es sprin - gen Kin - der

Ped. * Ped. * Ped. *

do strun sá - hne, ruch zří - del.
froh in Frei - en die Quel - len.

f

Ped. * Ped. * Ped. *

Bříz ka - de - ře se u - klá - ně - jí
Und in den Bir - ken zit - tert's lei - se

p

a hní - zda sta - rá v čer - ván - kách roz - ko - ší se chvě - jí,
wie er - stes Kei - men, A - bend - roth scheint in sü - ssen Won - nen

sny ja - ra!
zu träu - men! O

f *p* *pp* *pp espress.*

Toť ad - vent pří - ro - dy, den svá - tku, pryč z du - še mra - ky!
Ad - vent der Na - tur der Au - en geh' auf o See - le

pp

Tvá ve_sna sr_dce při_jde v krá _ tku, věř ta _ ky!
und dich den Wonnen die zu schau _ en, ver _ mäh _ le!

pp

O té _ to chví _ le u _ žij sla _ vné, pij
Be _ rau _ sche dich in die_sem Wer _ den an

mír a ně _ hu, ať mdlo _ ba pa _ dne
Ruh und Frie _ den vom Har _ me frei, der

kři _ vdy dá _ vné, rmut sně _ hu! Ať
dir auf Er _ den be _ schie _ den! O

poco più vivo

ra - dost se jen roz - ve - se - lí v tvém ce - lém ni - tru,
ju - ble auf ver - las - se - nes Herz er - löst von Sor - gen,

poco più vivo

buď skřivan, kte - rý já - sá v po - li vstříc jí - tru!
so wie die Ler - che grüsst im Fel - de den Mor - gen!

con elevazione

f

vstříc jí - tru!
den Mor gen!

(Jar. Vrchlický.)

f

ff

Noční nálada. Nachtstück.

II.

Andante pochettino agitato.

Já
Ich

Andante pochettino agitato.

pp

ti_chou no_cí blou_dím sám a k lu_ně zřím i
wan_dre durch die stil_le Nacht, da schleicht der Mond so

pp

ku hvě_zdám, jež z o_bla_ků se
heim_lich sacht oft aus der dun_klen

taj - ně no - ří. Zde on - de v tem - ný dol svůj
Wol - ken-hül - le und hin und her im Thal er -

pp

sla - vík za - lká bol, a vše se v ti - cha
wacht die Nach - ti - gall, dann wie-der al - les

pp

ztrá - cí mo - ři.
grau und stil - le.

O
O

f rit.

ča-ro-pl-ný no-ci zvuk: to by-stři-ny zní dál-ný hluk
wunder-ba-rer Nachtge-sang von fern im Land der Strö-me Gang:

a tempo

pp

a mračných stro-mů šu-mné chvě-ní. V ten bo-ru taj-ný
leis Schau-ern in den dun-klen Bäu-men, wirrst die Ge-dan-ken

dech můj splý-vá blud-ný vzdech
mir, mein ir-res Sin-gen hier

jak du-ma zani-klé-ho sně-ní.
ist wie ein Rufen nur aus Träu-men.

rit.

(Eichendorff.)
(*L. Dolanský.*)

mf colla parte

p

a tempo

rit.

Pěvcova útěcha. Sängers Trost.

III.

Adagio non troppo.

Ne_skro_pí - li plá_čem hrob můj dív_čin hled, ___
Weint auch einst kein Lieb_chen Thrä_nen auf mein Grab, ___

Adagio non troppo.

p

však jej ros_nou vlá_hou svla_ží má_je květ.
träu_feln doch die Blu_men mil_den Thau her_ab.

p *mf* *pp*

Ne_sta_ví li pout_ník při něm chvat_ný krok,
Weilt auf ihm kein Wand_rer im Vo_rü_ber_lauf,

pp

se - šle naň svit lu - ny mdlý své zá - ře tok.
blickt auf sei - ner Rei - se doch der Mond da - rauf.

sempre ***pp***

Ne - po - mní - li ni - kdo, že jsem byl kdy živ,
Denkt auf die - sem Flu - ren bald kein Erd - ner mein,

p

stín to ře - kne há - je, žír - ná set - ba
denkt doch mein die Au - e und der stil - le

p ***pp***

niv. ———— Lu - ny svit, stín
Hain. ———— Blu - men, Hain und

espress. ***p***

há - je, kvít - ků váb - ný
Au - e, Stern und Mon - den -

ff

pel s lá - skou po - mní
licht, die ich sang ver -

mf

to - ho, jenž jim lá - sku pěl.
ges - sen ih - res Sän - gers nicht.

(Justinus Kerner.)
L. Dolanský.

f
mf

mf

Mignon.

IV.

Sostenuto.

mf solenne e splendido

Zda znáš ten kraj, kde ci-tron roz-kví-tá a v tem-ném lou-bí o-ranž pro-sví-tá, kde vá-nek jem-ný s mo-dré vý-še dchne, kde klid ná myr-ta, laur se vzhů-ru

Kennst du das Land, wo die Ci-tro-nen blüh'n, im dun-keln Laub die Gold-o-ran-gen glüh'n, ein sanf-ter Wind vom blau-en Him-mel weht die Myr-te still und hoch der Lor-beer

mp *p sorde ed oscuro*

Sostenuto.

m. s. *mf* m. s. m. s. *p*

Ped. * Ped. * Ped. *

misterioso e considerato

pne, o zda jej znáš? ó zda jej
steht? Kennst du es wohl? kennst du es

Poco a poco più mosso.

Desiderioso.

znáš? V ten sad, v ten sad, tam chtě-la
wohl? Da-hin! da-hin möcht ich mit

bych, mi-len če můj, se brát, v ten sad, v ten
dir, o mein Ge-lieb-ter, ziehn! Da-hin, da

sad, tam chtě-la bych, mi-len-če můj, se brát.
hin! möcht ich mit dir, o mein Ge-lieb-ter zieh'n!

Solenne.

mf

Zda znáš ten dům, kdo slou - py

Tempo I.

Kennst du das Haus, auf Säu - len

mf

ne - sou krov, kde zá - ří síň a

ruht sein Dach, es glänzt der Saal, es

p

mf

z kom - nat třpy - tí kov, a so - - - chy

schim - mert das Ge - mach, und Mar - - - mor -

p sorde ed oscuro

pp

z mra - mo - ru zří na mne kol: rci, ja - ký,

bil - der stehn und sehn mich an: was hat man

dí - tě mé, tě schvá - til

dir du ar - - - mes Kind ge -

misterioso

bol? Ó zda jej znáš? ó zda jej
than? Kennst du es wohl? kennst du es

Poco più mosso

p desiderioso

znáš? V ten hrad, v ten hrad,
wohl? Da - hin! Da - hin

tam chtě - la bych, o - chran - če můj, se
möcht' ich mit dir, o mein Be - schüt - zer

brát, v ten hrad, v ten hrad,
zieh'n! Da - hin! Da - hin

tam chtě - la bych, o - chran - če můj, se brát.
möcht' ich mit dir, o mein Be - schü - tzer zieh'n!

Tempo I.

mf solenne

Zda znáš ten vrch a stez - ku
Kennst du den Berg und sei - nen

o - blač - nou? Tu sou - mar svou si ces - tu hle - dá
Wol - ken - steg, das Maul - thier sucht im Ne - bel sei - nen

p con orrore

mhou, a v slu - - - jích dlí ten
Weg; in Höh - - - len wohnt der

dra - - ků ^csta - rý rod, tu
Dra - - chen al - te Brut, es

ská - ly spád a
stürzt der Fels und

Ped. * Ped. * Ped. *

ff

přes něj spou - sta vod:
ü - ber ihn die Fluth?

Ped. * Ped. *

ff

misterioso

pp

3

O zda jej
Kennst du ihn

Ped. *

p 3 p

znáš, ó zda jej znáš? V ten
wohl? Kennst du ihn wohl? Da -

pp ppp

Poco più mosso.
desiderioso

chlad, v ten chlad, tam chtě - la bych, můj ot - če, v pouť se brát, v ten chlad, v ten chlad, tam chtě - la bych, můj ot - če, v pouť se brát.

hin! Da - hin geht un - ser Weg, o Va - ter lass uns zieh'n! Da - hin! Da - hin geht un ser Weg, o Va - ter lass uns zieh'n!

(Upraveno dle překladu Lad. Quisa.)
(Goethe.)

p *mf* *f* *mf* *p* *pp*

To tam! Vorbei!

V.

strom to ne - ní již, jenž s ná - vr - ší v dol šu - měl
Das ist der Wald nicht mehr, der sacht vom Ber - ge rauschte

pp

bá - - - je, když jel jsem v no - ci
nie - - - der, wenn ich vom Lieb - chen ritt bei

f

od mi - lé v ňa - drech bla - ha rá - - je, když
Nacht, ——— das Herz voll neu - er Lie - - der,

con elevazione

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

ff

jel jsem v no - ci od mi - lé,
wenn ich vom Lieb - chen ritt bei Nacht, ——— das

ff

Ped. * Ped. * Ped.

v ňa - drech bla - ha rá - - je. Ten
Herz voll neu - er Lie - - der. Es
p
p
p
strom to ješ - tě, dol i háj, ten svět ne - má ni vrá - sky,
ist der Baum noch, Thal und Wald, die Welt ist jung ge - blie - ben,
pp
Quasi Recit. ma assai lento.
mp
p
tvé a - le stá - ří ne - zná máj, — to tam ja - ro na - ší
du a - ber wur - dest seit - dem alt, — vor - bei ist das schö - ne
p colla parte
mf
pp
lá - sky. To tam, to tam!
Lie - ben. Vor - bei! Vor - bei!
(Eichendorff.)
semplice e lento
pp
ppp
pp
ppp

Snící jezero. Der träumende See.

VI.

Larghetto placido.

Larghetto placido.

pp tranquillo e legg.

Pedale

Tam v hlou - bi tůň — svůj dří - me sen, ji
Der See ruht tief — im blau - en Traum, von

ppp

zá — voj skrý — vá vod - ních řas: ty ptá - čku tam, o
Was - ser-blu - men zu - ge-deckt; ihr Vög - lein hoch im

pp *mp*

tich bud' jen, — ať nevz-bu-díš mi spá - če v ráz.
Ei - chen - baum, dass ihr mir nicht den Schläfer weckt.

pp *mp*

espress.

mp

molto legato e sost.

Však
Doch

p

rá - kos v ti - - chý dá se ples, jak
lei - se weht das Schilf und wiegt das

pp

zval by k dět - ským hrám, nad mo - drou tůň se
Haupt mit leich - tem Sinn, ein blau - er Fal - ter

p mp

mo - týl vznes a v blan - kyt plu - je sám.
a - ber fliegt da - rü - ber ein - sam hin.

(J. Mosen.)
(*L. Dolanský.*)

p mp rit.

perdendosi

ppp

Večerní píseň. Abendlied.

VII.

Moderato.

Tam před bra - nou, kde vě - třík hrá si s ol - ší v kaž - dý čas, přijď tam, dra - há mil - ko má, ó přijď tam, dra - há mil - ko má, až lu - ny vzej - de jas.

Die Wei - den vor dem Ost - thor stehn mit Zwei - gen hoch und dicht. „O lass dich dort mein Lieb - chen sehn, o lass dich dort mein Lieb - chen sehn, ich komm im A - bend - licht."

Moderato.

p

mf

f

pp

Již mě - síc vy - šel z pod ob - lak, mdlý
Schon zei - get sich der A - bend - stern, schon

pp

svit se vol - ši vtí - rá, ruch vše - chen vů - kol
sieht man sich die Wei - den mit sei - nem Schein be -

zmí - rá: ji mar - ně však můj hle - dá
klei - den; sie a - ber sie, sie bleibt noch

mp
espress.

zrak, ji mar - ně však můj hle - dá zrak.
fern, sie a - ber sie, sie bleibt noch fern.

Tam před bra - nou, kde vět - řík hrá si
Die Wei - den vor dem Ost - thor stehn mit

s ol - ší v ka - ždý čas, ó přijď' tam, dra - há
Zwei - gen hoch und dicht. „O lass dich dort mein

mil - ko má, ó přijď' tam, dra - há mil - ko má, až
Lieb - chen sehn, o lass dich dort mein Lieb - chen sehn, ich

lu - ny vze - jde jas. Již mě - síc vy - šel
komm' im A - bend - licht." Schon zei - get sich der

zpod ob - lak a ško - do - li - bě zí - - rá, jak
A - bend - stern sich scha - den - froh zu wei - - den an

bol mé ni - tro sví - rá: ji mar - ně však můj
mei - nem Her - zens - lei - den. Sie a - ber sie, sie

espress.

hle - - dá zrak, ji mar - ně však můj
blei - - bet fern! Sie a - ber sie, sie

hle - dá zrak!
blei - bet fern!

(Šiking.) (*L. Dolanský.*)

12154